

Het streven van het huidige kabinet naar kwalitatief goed onderwijs voor alle leerlingen en een efficiënt en effectief stelsel van passend onderwijs is lovenswaardig.

Mijn eerste bezwaar is dat het huidige regering zonder duidelijke visie op onderwijs, dit onderwijs wil vormen. Zou de visie zijn dat er zoveel mogelijk leerlingen regulier onderwijs volgen, dan zou de regering hier een visie tegenover moeten stellen waarin de regering uiteenzet hoe dit onderwijs wordt vormgegeven. Het argument dat de leraar zich professioneel moet ontwikkelen schiet hierbij te kort. (zie de publicatie van de onderwijsraad: omgang met zorgleerlingen met gedragproblemen, februari 2010) Zo'n visie verlangt dat het kabinet scholen financieel ondersteund om de visie van de regering vorm te geven en er zorg voor te dragen dat er een efficiënt en een effectief stelsel binnen het onderwijs ontwikkeld. Begrijpelijk is het wel dat de regering zich niet inhoudelijk wil bemoeien met onderwijsvisie. De parlementaire enquête over onderwijsvernieuwing heeft er voor gezorgd dat beleidsmakers niet van bovenaf hun visie willen opleggen. Mijn advies aan de regering is creëer mogelijkheden tot het vormen van visies op onderwijs. Werk een eenduidige visie uit en ga samen met de belanghebbenden tot kwalitatief goed, betekenisvol en maatschappelijk belang dienend onderwijs te komen.

Mijn tweede bezwaar is dat het kabinet te achteloos leerlingen labelt. Inderdaad een contradictie, de regering wil juist van de labels op leerlingen af. Het kabinet wil het speciaal onderwijs reserveren voor diegene die daar echt thuis horen. Op zich al een rare zinsnede, want er is geen enkele leerling die graag naar het speciaal onderwijs wil. Het streven van kind, ouders en docenten is toch het reguliere onderwijs, want anders ben je anders en anders zijn is niet goed in de samenleving.

Zeer ernstig is dat het kabinet op de expertise uit het speciaal onderwijs wil bezuinigen. De ambulante begeleiders die vanuit de rec 2,3 & 4 scholen het reguliere onderwijsveld ondersteunen zijn kostenposten die te schrappen zijn. Juist deze mensen maken het mogelijk dat leerlingen met een zorgbehoefte in het reguliere onderwijs kunnen presteren en een startkwalificatie kunnen behalen. Het zou het kabinet sieren als ze langer zou stil staan bij het c.v. van de ambulante begeleider. Veelal via zmo, lom & speciaal onderwijs gegroeid tot een pedagogisch en didactisch expert, die (reguliere) collega's ondersteunt en leert. Eigenlijk is de ambulante begeleider het voorbeeld van de geprofessionaliseerde docent die in de plannen van het kabinet wordt beschreven. Echter deze is zo geprofessionaliseerd dat hij het reguliere lesgeven is ontgroeid.

Het toekennen van indicaties aan leerlingen heeft inderdaad een aantal redenen. Zo is een indicatie belangrijk om de school te kunnen bemensen en doelmatig te kunnen laten werken. Een indicatie bij een leerling creëert mogelijkheden en benoemt de handelingsverlegenheid van de school/ maatschappij. Een indicatie impliceert namelijk dat wij (docent, school, maatschappij) niet goed weten hoe we met de leerling moeten omgaan. Gelukkig zijn er experts die dat wel kunnen en ervoor zorgen dat de leerling met de tekortkomingen van docent, school, maatschappij toch kan functioneren. De groei van het aantal geïndiceerde leerlingen is dan ook niet enkel te beargumenteren met het financiële gewin dat scholen dan hebben. Het is veel meer een kenmerk van de maatschappij die geen raad weet met mensen die moeite hebben zich te conformeren aan de gangbare normen en waarden.

Mijn derde bezwaar is dat de regering stelt dat de zorg niet in de klas terecht komt en dat de nieuwe aanpak zoveel mogelijk leerlingen bereikt. Het is reeds eerder aangegeven dat het aantal leerlingen in de klas belangrijk is om goede zorg te bieden. Echter de zorg kan niet effectief tot stand worden gebracht, doordat de klas te groot is (en de school te klein). Hierin spelen financiën een grote rol. Doordat leerlingen een lwoo-indicatie hebben kan een school een klas creëren met minder leerlingen en meer handen in de klas. De voorgestelde aanpak waarborgt niet dat dit kan blijven bestaan en zich verder kan ontwikkelen. De verwachte toestroom van leerlingen die niet mogen thuiszitten of naar andere schoolse voorzieningen gaan, houdt in dat klassen zullen groeien en dat er meer handen in de klas moeten komen.

De regering wil dat via het samenwerkingsverband de scholen zelf verantwoordelijkheid nemen voor kleine klassen met veel handen.

Scholen die veel vmbo leerlingen huisvesten worden negatief beschouwd in de maatschappij. Door het creëren van het vmbo is er discussie over het havoniveau en wordt het vwo als exclusief verkocht. De regering laat blijken deze aspiraties te volgen. Natuurlijk is het belangrijk om de hoogste opleiding binnen het onderwijs te stimuleren en er voor te zorgen dat betreffende leerlingen de innovatieve, succesvolle en kwalitatief uitmuntende toekomst vormen van een samenleving. Het draait om de vraag, waar kiest een schoolbestuur voor?

Docenten zien ook dat het economisch niet rooskleurig is op dit moment. Docenten merken dat schoolbesturen keuzes moeten maken en dat financiën hierin een doorslaggevende rol hebben. Het is niet te verkroppen dat mensen die commercieel werken en in mijn ogen minder nobele doelen nastreven dan het ontwikkelen van kinderen minder last hebben van een mindere economie. Ik vraag mij af hoe een samenleving kan toestaan dat in het werk met kinderen financiële belangen zwaarder wegen dan andere.

Het is niet te verklaren waarom de regering de keuze maakt tot bezuinigingen in het passend onderwijs. Om passend onderwijs in te voeren en te laten slagen zijn er grote inspanningen verricht door vele mensen en instanties; politici, scholen, ouders en andere instituten. Het is niet toelaatbaar dat daar op wordt gekort.

Bob van Schuylenburch

Docent op een OPDC

Mentor van 13 lieve leerlingen (met gebruiksaanwijzingen)

Vader van twee kinderen met een dyslexie- en dyscalculieverklaring

Echtgenoot van een vrouw die in de kunsten en inburgering werkt.

Behoorlijk slachtoffer van het huidige regeringsbeleid, dus.